

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscrise nu se înapoiază

La

Abonament lunar

pentru Septembrie st. v.

— cu prețurile din capul foii —
invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA”.

Gogorița cea mare.

D-nul Francisc Pulszky, cel care se fălea sunt acum vre-o doi ani, că a conspirat timp de șeseprezece ani contra Monarchului seu, e unul dintre publicistii de frunte ai poporului maghiar și scrie pentru publicul maghiar în coloanele ziarului „Pesti Hirlap”, ear’ pentru lumea civilisată în ale ziarului „Neues Pester Journal”.

În numărul dela 9 Septembrie a. c. al acestui din urmă ziar, adică pentru lumea civilisată, ilustrul publicist maghiar publică un articol asupra cestiunii „naționalităților”.

Punctul de plecare al articolului este mirarea, de care sunt cuprinsi Germanii, Francezii și Englezii, când văd, că „naționalitățile” nu sunt reprezentate în parlamentul din Budapesta, ear’ scopul autorului e de a produce impresiunea, că în adevăr „naționalitățile” nu însemnează nimic în viața statului ungar, ba nici că rîvnesc la vre-o importanță în viața publică a patriei lor.

Francezii și Englezii, — ăce dl Pulszky, — află că e lucru straniu, că deosebitele popoare slavone și Români, care după părerea lor constituiesc marea majoritate a populațiunii, abia sunt reprezentați în parlament și că nici chiar demagogii lărmuitori, leaderii „naționalităților”, nu sînt în stare să obțină vre-un mandat.

Ilustrul autor arată apoi, că toți acești „demagogi lărmuitori” n’au trecut, că Slovaci, Rutenii și Sârbii, ba chiar și Croații sînt nisece popoare inofensive, fiindcă se compun din mase inculte, care nu sînt accesibile pentru aspirațiunile naționale, din oameni, care se mulțumesc, dacă pot trăi de pe o ăpe pe alta. Ne-mulțumirea se mărginește la câțiva oameni semiculți, mai ales preoți, învățători și advocați.

Cât pentru Români, — încheie autorul, — ei au fără îndoială să fie luați mai în serios. Visul unui mare imper dac pe ambele cline ale Carpaților transilvani până în Tisa tot mai stă încuibat prin capetele multor boieri din România, unde

agitatorii ardeleni află totdeauna o bună primire și propagă prin cărți scolare și prin hărți fantastice ura contra Ungariei. Cei-ce nu lasă să lăncezească agitațiunea sînt mai ales clerul, atât cel unit, cât și cel ortodox, precum și proletariatul inteligent al feciorilor de popă. Dar’ vîd și aceste elemente, că masele poporului prea puțin le pasă de agitatori. Tocmai de aceea conducătorii politici ai Românilor au proclamat pasivitatea la alegerile de deputați, ceea-ce altfel pe mulți alegători valachi nu i-a împiedecat a lua parte la alegere și la banchetul electoral. Timpul va lecu de sigur și acest rău, mai ales când nu stă nici România în relațiuni bune cu Rusia.

Tot gogorița cea mare și veche: imperul daco-român până în Tisa și Nistru. — Ne întrebăm numai, de ce nu trece ilustrul conspirator și preste Dunăre, până în Macedonia și Epir, unde deasemenea sînt Români. Idealul unei asemenea împărății ar fi și mai vast, și mai înspăimîntător, o gogoriță și mai mare, și mai cu efect.

Dar’ se presupunem, că în adevăr sînt în România mulți boieri și aici la noi mulți preoți și mulți feciori de popă, care lucrează în vederea realizării unui asemenea vis național.

Crede oare, poate să creadă vre-un om cu judecată, că în casul acesta boierii cei mulți și preoții cei mulți dimpreună cu feciorii lor ar sta numai așa singuri?

Românii cei mulți, masele mari ale poporului român, sînt oare aceștia tot oameni atât de tîmpiți, ca să nu înțeleagă visul acesta și să nu-l poată visa și ei?

Dacă i-am pune Românilui *prosti*, „valachului” din Ardeal, celui din părțile Sătmăruului, celui din Selagiu, din părțile Aradului ori celui din Bănat întrebarea, vrea ori nu ca să se înființeze acel mare imper românesc, de care noi nu vorbim nici odată, ear’ Maghiarii vorbesc mereu, crede oare cineva, că Românul ar răspunde, că nu vrea, că mai bucuros ia parte la bancheturile constituționale maghiare?!

Și dacă am întreba pe „Curcanul” din România, ce vrea el, crede cineva, că ar răspunde ceea-ce ar voi ilustrul publicist maghiar?

Nu! aceasta numai un tîmpit o poate crede!

Și de aceea când îi ăce lumii civilisate „boieri, popi și feciori de popă”, dl Pulszky ăce: „poporul român întreg”. Căci ivită odată o asemenea tendență, ea se încuibă înainte de

toate în masele mari, care se conduc mai mult de sentimente, decăt de resonanțimentul rece. Și dacă adevărat ar fi, că tendența aceasta s’a ivit în mijlocul poporului român, atunci pericolul nu e mic și trecător, ci mare, serios și permanent.

Dar’ s’a și ivit în adevăr tendența.

Di cu ăi, săptămîna cu săptămîna, an cu an, deceniu cu deceniu, întregi vieți de om de-a rîndul Maghiarii aiurează mereu despre marele imper românesc și, aiurînd astfel, îi silesc pe Români să se preocupe de acest vis național și fac ca lumea să creadă, că aceasta e cea mai de căpetenie dintre preocupările lor. În felul acesta marea mulțime a oamenilor altfel inofensivi, care nu cunosc nici trecutul, nici relațiunile prezentului și nu știu să judece asupra intereselor adevărate ale neamului românesc, se amălesc de un ideal, perd sentimentul realității și merg orbiș pe o cale primejdioasă.

Și de ce fac Maghiarii această propagandă primejdioasă atât pentru noi, cât și pentru dinșii?

Pentru-ca să se justifice denunțându-ne pe noi!

Cui ne denunță? Casei Domnitoare și concetățenilor noștri Slavi și Germani? — În casul acesta e proastă politica lor, pentru-că atât pentru monarhie, cât și pentru Casa Domnitoare tendențele daco-romane, dacă ar fi constatate, ar fi un nou și puternic reson spre a stărui să se pună cât mai curînd capăt nemulțumirii Românilor.

Ori vor, precum se vede a fi voit dl Pulszky de astă-dată, să ne denunțe lumii civilisate, Germanilor, Francezilor și Englezilor?

Tot proastă e politica și în casul acesta, căci nu stă nicăiri scris, că fie Francezilor, fie Englezilor, fie mai ales Germanilor nu le-ar veni foarte bine la socoteală, ca Români să fie în adevăr preocupați de vastele aspirațiuni naționale, pe care le vîd Maghiarii manifestându-se până chiar și în cele mai inofensive mișcări naționale românesce.

Dar’ proastă e politica mai ales față cu Rusia, căreia Maghiarii atât de adeseori îi spun, că aici în Carpați este un popor accesibil pentru ispitirile lor și că n’au decăt să se pună bine cu boierii din România, pentru-ca să dispună și de Ardeal.

Trebuie să fie foarte naiv un om politic, pentru-ca să poată ăce în fața lumii civilisate, că Ungaria nu se teme de

Românii din Ardeal, pentru-că Români din România nu trăiesc bine cu Rusia.

În adevăr, așa nu poate vorbi decăt un om, care a conspirat timp de șese-sprezece ani contra Monarchului seu și nu-și mai poate închipui, că sînt și oameni, care combat cu toată hotărîrea un guvern, fără-ca să conspire contra patriei și contra Tronului!

Care va să ăică, acela, care voiesce să dispună de Români din Ardeal, are să se pună bine cu Regele Carol I și cu guvernul lui, și Împăratul nostru nu dispune de noi pentru-că ne este Împărat, monarhia nu dispune de noi, pentru-că îi sîntem cetățeni, ci pentru-că Români nu trăiesc bine cu Rusia.

Ear’ aceasta se spune în fața întregii lumi!

Frumoasă, în adevăr, e pozițiunea, pe care i-o creează ilustrul publicist maghiar statului român și mult prețuiesce pentru ori-și-cine alianța Regelui Carol I, care dispune nu numai de țeara sa, ci totodată și de o foarte importantă parte dintr-o împărăție vecină.

Frații noștri de preste Carpați au cîvinte de ale fi recunoscători Maghiarilor pentru modul, în care ne combat pe noi; cu atât mai supărați trebuie însă să fim noi, când vedem, cum Maghiarii ne combat.

Se poate, că acolo, tînde dl Pulszky ăce că sîntem, vor ajunge generațiunile viitoare, dacă actuala stare de lucruri va ține mai îndelungat.

Dacă guvernul ungar va urma a-i trata pe Români precum îi tratează, feciorii noștri și nepoții noștri vor începe poate lucrarea, la care noi, Români ađi în viață nu ne gîndim. Și treaba lor va fi, cum să se pună la cale și cu cine să între în legătură, ca să o scoată la capăt.

Aici numai desperațiunea poate să-i împingă pe Români, numai desperațiunea poate să ducă pe un popor la alternativa: Ori învingem, ori perim cu onoare!

Ear’ astăđi Români nici nu sînt desperați, nici nu au cîvinte de a fi. N’au cei din România, pentru-că situațiunea, în care se află, e foarte bună. Nu avem noi, Români din imperul Habsburgic, pentru-că sîntem tari în credință, că actuala stare de lucruri în eurînd se va schimba și nici că ne prea spăriem de amenințările Maghiarilor.

Tocmai de aceea poporul român e cel mai calm dintre toate popoarele din Orientul Europei.

Foia „Tribunei”.

Mica Fadetă.

De George Sand.

(Urmare.)

XXVI.

Stînd de vorbă și umblînd cu ea, el învîța însușirile ierburilor și toate rețetele pentru lecuirea oamenilor și a dobitoacelor. În eurînd el încercă efectul acestora asupra unei vaci a jupînului Caillaud, care mîncînd prea multă iarbă verde, cădușe în boala umflăturii; după-ce veterinarul o părăsise, ăcînd că nici un cîs nu mai poate trăi, el îi dădu să bea din nisece leacuri, pe care Fadetă îl învățase să le gătească. O făcuse aceasta în taină; ear’ dimineața când oamenii rău supărați pentru perderea unei vaci atât de frumoasă, veniră să o ridice ca să o arunce în vre-o groapă, ei o găsiră în picioare și începînd a gusta nutremîntul, avînd ochii limpezi și fiind aproape desumflată. Altă dată un cărlan, fiind mușcat de o năpărcă, Landry urmînd tot învățăturile primite dela mica Fadetă foarte în eurînd îl scăpă de moarte. În sfîrșit el ajunse se facă încercare și cu leacul contra turbării, asupra unui cîne din la Priche, care fu tîmăduit și nu mai mușcă pe nimeni.

Ascunđându-și cu tot din adinsul legăturile cu mica Fadetă, Landry nu se fălea nici cu știința lui și oamenii năuseau înșenătoșarea vitelor lui numai în socoteala deosebitei purtări de grija, pe care o avea pentru ele.

Jupînul Caillaud însă, care se pricepea și el la grija vitelor ca ori-și-ce plugar bun, era mirat în el și își ăceia:

— Jupînul Barbeau nu are talent pentru întreținerea vitelor, ba chiar nu are nici decum noroc; căci anul trecut a perđut multe vite, și aceasta nu a fost ăntăia-oară. Dar’ Landry are o mână foarte norocoasă, și acesta este un lucru cu care te nasci. Ori îl ai ori nu-l ai, și, chiar dacă ai merge să înveți în școală cu artistii, cu aceasta nu te folosești la nimic, dacă nu ești îndemînat din narcere. De aceea vî spun, că Landry e un îndemînat, și mintea lui îl ajută să găsească ceea-ce îi trebuie. Acesta este un mare dar, pe care l-a primit dela natură, și îi va prețui mai mult ca un capital pentru a duce gospodăria cîmpului.

Ceea-ce spunea jupînul Caillaud nu venia din gura unui om ușurel și fără de judecată, cu toate acestea se înșela și el atribuind lui Landry acest dar dela Dumneđeu. Landry nu avea altul, decăt pe acela de a fi îngrijitor și pricepător să întrebuințeze rețetele ce l-au învățat alții. Dar’ darul din natură nu este așa numai o vorbă

goală, fiindcă mica Fadetă îl avea și cu puținele lecțiuni ce primise dela bunică-sa, ea descoperia și ghicia, născocia oare-cum, virtuțile, pe care bunul Dumneđeu le-a pus în deosebitele ierburi și în diferitele feluri de întrebuințare. Nu era pentru asta nici decum fermecătoare și avea tot dreptul să se împotrivescă, dar’ avea spiritul observator, care face comparațiuni, însemnări, încercări, și acesta este un dar dela natură, — nimeni nu poate să tăgăduască. Jupînul Caillaud ducea lucrurile încă și mai departe. El ăceia, că un păzitor de boi ori un lucrător de pămînt are mână mai mult ori mai puțin bună, și că, prin singura lui prezență în grajd face bine ori rău animalelor. Și cu toate acestea, fiindcă e totdeauna ceva adevărat chiar și în cele mai deșerte credințe, trebuie să concedi, că buna îngrijire, curățenia, lucrul făcut cu toată inima au multă influență, ca să aducă la bine ceea-ce negligența sau prostia face mai rău.

Și fiindcă Landry își pusese toată mintea și toată plăcerea în lucrurile acestea, începî să se mărească prietînia lui față cu Fadetă din toată recunoștința, pe care i-o datora că-l învățase atâtea lucruri și din toată stima ce el o avea pentru talentul acestei tinere fete. El îi era foarte recunoscător pentru-că, stînd de vorbă și plimbîndu-se cu dînsa, ea îl abătea dela amor; deasemenea el recunoscî, că ține mai mult la interesele

și la folosul iubitelui ei, decăt la mulțumirea de a-l lăsa să-i facă curte și să-i spună vorbe dulci, cum dînsul ar fi dorit.

În eurînd Landry ajunse atât de îndrăgostit, încât trecu preste rușinea de a lăsa să se vadă iubirea lui pentru fata, pe care toți o socotiau urîtă, reuțicioasă și rău crescută. Dacă tot mai era cu oare-care băgare de seamă, aceasta o făcea numai din slăbiciunea pentru fratele ei gemen, pe care-l scia atât de gelos și care avuse odată multă mîhnire pentru dragostea lui Landry cu Madelona, o dragoste foarte mică și foarte nevinovată alături cu acea, pe care o simția acum pentru Fanchon Fadetă.

Dacă, dacă Landry era prea plin de dragostea lui, pentru-ca să poată fi destul de prudent, mica Fadetă, care era din fire aplecată spre tîncicie și care nici altfel nu voia să-l expună pe Landry prea mult la gurile rele, mica Fadetă, care în cele din urmă îl iubia prea mult, pentru-ca să-i poată vorbi despre mîhnirile din familia lui, ea ceru dela el cu atăta stăruință păstrarea secretului, încât trecu cam un an, fără-ca cineva să fi descoperit legătura dintre dînsii. Landry îl obicinuisse pe Sylvinet să nu mai privegheze asupra tuturor pașilor și asupra tuturor întreprinderilor lui, ear’ partea locului, care nu e tare poporată, ci plină de surpături de arburi, e foarte priincioasă pentru amoruri secrete.

În timpul celor din urmă douăzeci de ani, Românii, atât cei de aici, cât și cei de peste Carpați, au dovedit, că sunt un neam de oameni cu minte, care fac politică reală și nu se avântă nici odată la întreprinderi riscate, punând în joc micile bunătăți ale prezentului de dragul unor bunătăți mai mari, dar' problematice. Și ori-și-cât s'ar svircoli Maghiarii, noi Românii ne-am făcut reputațiunea de oameni chibzuți și cu tact, avem reputațiunea aceeași și ni-o vom păstra, fiind-că ea este pentru noi cel mai bun titlu de recomandare.

Că s'au ivit în mijlocul poporului român tendințe primejdioase, aceasta n'o pune nimeni la îndoială. Tinerii români huiduiți de statul ungar și siliți a-și părăsi țeara și poporul român batjocorit la toate ocaziunile de Maghiarii sunt accesibili pentru ele și presa maghiară le propagă mereu. Aceia însă, care le combat cu succes, nu sunt nici oamenii politici ai Maghiarilor, nici actualii purtători ai puterii publice din regatul ungar, ci oamenii cu judecată reală, care îi conduc pe Români în viața politică, cunosc și trecutul, și prezentul și au destulă autoritate, ca să-i oprească pe Români dela ori-și-ce mișcare pripită, sunt „agitatori”, care între Români nu mai au nevoie de a „agita”, ci lucrează pentru susținerea spiritului de ordine în massele agitate de nemulțumire.

Nu pentru-că n'au trecut la masă au decretat „agitatorii” români pasivitatea, ci pentru-că se tem de cionag și de tăciune, se tem, ca nu cumva ceea-ce au făcut Români dela Folia să se facă pe o întindere mare, se tem, ca nu cumva emoționările de felul celei produse la Sătmăr prin arestarea Dr-lui V. Lucaciu să se sporească și să-i scoată pe Români din sărite, au decretat pasivitatea, pentru-că vor să ferească pe poporul român de ori-și-ce conflict cu puterea publică.

Foarte bine a judecat deci dl. Pulszky lucrurile, când a făcut deosebire între Români și popoarele slavone din regatul ungar. Pe când Croații, Slovaci, Sârbii și Rutenii se avântă câte odată și se pripește, încât te sperii de ei, și apoi ear' lăncezesc, Românii sunt hotărâți și calmi, dar' statornici în hotărârea lor, prea tare nu se avântă, dar' nici nu lăncezesc.

Foarte în serios au să fie luați Români, pentru-că nimic nu întrece statornicia, nimic îndărătnicia lor, și știu să rabde ca oameni cu minte și să-și aleagă timpul, când au să dea năvală.

Români vreau ca aici în țeara lor să se poată înțelege în limba lor românească cu toate autoritățile publice și ca numai în relațiunile lor cu celelalte popoare pământene să fie obligați a se folosi de vor-o altă limbă mai universală ca a lor.

Aceasta au voit-o Românii la 1848, aceasta la 1860, la 1863 la 1867, aceasta o vor astăzi și Maghiarii nu-și cunosc țeara, dacă-și fac iluziunea că vor înceta Românii vre-o dată de a o vol aceasta și că nu vor profita de toate ocaziunile ce

li-se vor oferi spre a obține împlinirea voinței lor.

Ear' voința aceasta legitimă a Românilor se poate împlini și se va împlini pe cale normală, fără de sguduire socială, fără-ca Românii se aibă nevoie de a conspira cu cineva contra patriei și contra Monarchului lor, se va împlini, cum multe dorințe legitime ale Românilor s'au mai împlinit, prin o hotărâre a factorilor legitimi din monarchie.

De asta au Maghiarii să se teamă, ear' nu de gogorița cea mare a imperului daco-român, și în serios avem să fim luați noi Românii, pentru-că sîntem oameni destul de cu minte, pentru-ca să nu ne compromitem prin aventuri riscate, ci să ținem a ne păstra reputațiunea de element de ordine în mijlocul unor popoare turbulente și inclinate spre conspirațiuni.

Revistă politică.

Sibiu, 30 August st. v.

Cercurile politice din Constantinopol privesc în răspunsul Germaniei dat la cererea Porții pentru a primi mijlocirea în afacerea proiectului rusesc, drept un refuz indirect. Dacă Poarta va primi proiectul rusesc drept al său — ceea-ce în răspunsul Germaniei se exprimă hotărât, deși nu ca dorință ori sfat, ci numai ca condițiune pentru-ca Germania să poată primi mijlocirea cerută, — se consideră în cercurile diplomatice din Târgigrad ca un lucru foarte îndolnic. Aceste cercuri cred mai mult, că Turcia va da scire directă, fiesce-cărei puteri despre proiectul Rusiei, așteptând apoi ca guvernul german să primească recomandarea acestui proiect la diferitele cabinete.

Tochmai în momentul, când Francia s'a vădit silită a-și trimite pe consulul său din Ruscium în concediu nedeterminat și astfel a rupe comunicația diplomatică cu autoritățile bulgare din acel oraș dunărean, sosesc din Sofia scirea, că reprezentanții de acolo ai puterilor străine, poate-că își vor părăsi rezerva de până acum. Căci „Pol. Korr.” primese din Sofia scirea, după care principele Ferdinand de Coburg și-ar fi exprimat dorința a veni în atingere ne-oficială cu reprezentanții puterilor la Sofia. Se crede, că consuli unor puteri vor satisface acestei dorințe exprimate de principe și vor face vizite la palat într-o formă, care ar exclude strict chiar și umbra unei aparențe oficiale.

Scirea, că guvernul bulgar ar fi destituit pe exarchul Iosef din Constantinopol, pentru-că s'ar fi opus noii ordini a lucrurilor din Bulgaria și ar fi numit de succesor pe fostul exarch Antim — nu se adevărase.

„Budapester Tageblatt” primese din Sofia următoarea depeșă: De vre-o săptămână se țin și de și conferințe ministeriale, cari țin mai multe ciazuri. Principele Ferdinand va întreprinde, nu preste mult, o călătorie pe la orașele industriale din Bulgaria. Principele Ferdinand face în toată ziua

excursiuni călare. La aceste excursiuni principele este însoțit de 16 călăreți cu sabie scoasă. Poporului bulgar îi place mult, că principele Ferdinand se titulează: „Alteță regală”, până când principele Alexandru era numai „Alteță”.

„Kölnische Zeitung” desminte sub nescari semne oficiale scirea adusă de ea, că alianța triplă va expira în curând. Întâlnirea împăraților la Skiernevice nu a fost punctul de pornire, ci rezultatul alianței triple. Alianța aceasta hotărâtă mai întâiu la Berlin a expirat astă-primăvară, ear' de atunci nu s'a mai reînnoit.

Despre întâlnirea Împăratului Wilhelm și a Țărilor Alexandru III foile și acum când ea ar trebui să fie împlinită, aduc sciri încurcate. Foile din Stettin și cred, că întâlnirea va avea loc, pre când cercurile curții din Berlin și acum declară hotărât, că nu știu nimic despre întâlnirea dela Stettin. Numai călătoria părechii împărătesci e lucru hotărât. Cu toate acestea întrevăderea nu pare a fi exclusă cu deservire. După programul călătoriei a împăratului Wilhelm, întâlnirea celor doi monarhi se va putea întâmpla numai luni după amiaza, adică imediat după sosirea împăratului Wilhelm, ori apoi Joi când se vor sfârși manevrele și când trupele vor avea și de repaos. Celelalte puncte din program sunt toate ocupate până Sâmbătă.

Întâlnirea contelui Kalnoky cu principele de Bismarck la Friedrichsruhe va avea loc cât de curând. După întâlnirii se va statorni imediat după-ce principele Bismarck va fi sosit în Friedrichsruhe. Călătoria principelui Bismarck earăși pune în mișcare scirea despre întrevăderea celor doi monarhi la Stettin.

Dilele aceste principele Bismarck își va serba jubileul de 25 ani de când e ministru. Se fac mari pregătiri în ministerul de stat din Berlin pentru această sărbătoare.

O scire sosită din Petersburg „Pol. Korr.” spune, că ministerul de instrucțiune rusesc, a emis în zilele din urmă un șir de dispozițiuni, cari îngreunează participarea la institutele de învățământ mai înalte. Aceste dispozițiuni au cauzat mare indispoziție. Autoritățile de învățământ exclud pe o parte din studenții gimnasiali miseri dela cercetarea mai departe a gimnasior; în viitor însă copii din familii sărace nici, că se vor mai primi la gimnasil. Pentru-ca scopul la care se ține să fie ajuns cât mai curând, taxele pentru didactru au fost sporite la o sumă considerabilă. Admi-nistrația învățământului își motivează dispozițiunile aceste prin aceea, că copii din familii sărace în urma gradului de cultură mai înaintat au și aspirațiuni mai mari, și dacă nu își pot ajunge scopul se fac de obicei socialisti ori anarhisti. Și cu privire la studenții dela universități s'au luat mai multe măsuri restrictive. Mai multe sute de studenți dela universitatea din Petersburg au fost excluși dela continuarea studiilor, pentru-că nu au fost născuți în districtul scolar al Petersburgului. Proprietarii de case unde locuiesc studenții, acei cari dau odaile în chirie, portarii caselor acestora au primit strictul ordin de a veghia asupra studenților, cari locuiesc la dișii. Afară de aceea, mai mulți profesori, al căror vedere politică conservativă nu stă preste ori-și-ce îndoială, vor fi destituiți.

O voce din România

despre

călătoria Monarchului nostru în Ardeal.

„Românul” publică următorul articol:

Am reprodus ieri după „Tribuna” un articol privitor la călătoria Maiestății Sale Împăratului Francisc Iosif I. prin părțile Ardealului, și la declarațiunile ce diarele maghiare, oficiale și independente, se grăbesc a face relativ la această călătorie.

Ungurii sunt aceiași și nimic nu ne face a crede, că sunt hotărâți a se schimba cel puțin pentru viitor. Paguba nu va fi a altora, ci tot a lor. Ungurii merg în contra timpului; Ungurii, astăzi când nedreptăți mai mici decât cele ce ei comit cu naționalitățile nemaghiare

sunt aspru pedepsite, stăruiesc a crede că vor năbuși în Ungaria și în Transilvania, în Croația și în Timișana nemulțumirile, cari saltă în sus întreg organismul statului maghiar și forțează pe înșiși ministrii Coroanei Sftului Stefan a declara din timp în timp, ca celebrul dl Tréfort, că statul maghiar merge spre descompozițiune.

Această descompozițiune, Ungurii vor să o ascundă M. S. Împăratului, altă-dată Mare principe al Transilvaniei; diarele și administrațiunea maghiară vor născuți din răspuneri, ca, cu maghiare „Ejlen!” se facă din provinciile, orașele și satele vizitate de suveran nise adevărate raiuri de bun trai trupeș și de mulțumiri morale.

Mai „virescit” decât cum trăiesc Ungurii și Românii și de Sații în țeara Ardealului nu trăiesc alte poporațiuni din imperul meu. Așa cred Maghiarii, că va crede Împăratul Francisc Iosif în călătoria sa.

Ungurii cred atât de multe lucruri pe seama lor, încât de li-s'ar spune, că lumea va deveni a lor în curând vreme, ei s'ar grăbi a organiza diferitele institute maghiare, prin cari se domnească asupra acestei lumi. Nu ar uita în această organizare nici câteva duzini de societăți „kultur-egylet”-ale.

Prin urmare să ne așteptăm la scene tipice în Transilvania, acum cu ocaziunea călătoriei Maiestății Sale Împăratului Francisc Iosif.

De acum, Românii sunt preveniți, în mod unguresc bine înțeles, că nu trebuie să deschidă gura, decât pe unguresce și o deschidă numai pentru a intona imnuri de laudă spre salva administrațiunii maghiare și a jura Împăratului, că simt în toate momentele atâta fericire sub această administrațiune, încât le vine să țipe și să salte. Ungurii sunt ideali.

Deși siguri, că Românii nu vor putea spune decât laudă împăratului, — celui „împărat dela Beciu”, pe care țeranul român din țeara Ardealului îl veneră încă în inima lui cu o tenacitate aproape biseculară, — Ungurii, mai sciind și alte, au luat-o dinainte și au avisat pe Români, ca nu cumva să le trăsească prin cap a mărturisii împăratului altceva decât un „Înșiră-te, Mărgărite” de fericiri continue.

Pentru-că, — lucrul e lesne de înțeles — la asemenea ocazii ceva mai solemn, decât cele obișnuite, omul, fie chiar Ungur de felul lui, are obiceiul de a-și rememora sieși cele ce sunt împregiuru-i de a face un fel de socoteală generală de activ și de pasiv, înainte de a intra în solemnitate.

De aceea, după facerea acestei socotele de activ și de pasiv, Ungurii în Transilvania se ved singuri atât de încălcați la pasiv, simt că ferbe în giurul lor o mare de dușmănie atât de adâncă, sunt convinși că între ei și celelalte naționalități nemaghiare înstrăinarea devine din ce în ce mai intensă, și că văd că cu toate „Kultur-egylet”-urile și desperatele lor silințe de maghiarizare, facultatea de asimilare a Ungurului, așa de mult trimbitată de dl de Kállay, face fiasco la ori-ce pas, — încât au toții au ajuns la convingerea, că totul e superficial în maghiarismul Transilvaniei, totul e provisor, totul e spoială.

De aci amenințările adresate cu furie nemaghiarilor din Transilvania, ca nu cumva să se poarte altfel decât unguresce și numai unguresce la sosirea M. S. Împăratului Francisc Iosif.

Unde vor să ajungă și ce au de gând cu această stare primejdioasă de lucruri vecinii nostri? Cât cred că vor mai pute să țină într'un fel de năbușeală nemai pomenită milioane de oameni, cari vor să fie și să rămână ei înșiși ear' nu păpuși maghiare? Când, în fine, Ungurii se vor convinge că, astfel cum înțeleg ei civilizațiunea și guvernarea unor popoare străine de ei în tot și în toate, va să dăcă a-i depărta cu deservire de idealul maghiar, ear' nu a-i înjuga la realitatea acestuia?

Timpul ne-o va spune. Nu trebuie însă să fie cineva profet adânc, pentru a vedea ușor, că răspunsurile ce viitorul va da tuturor acestor întrebări vor fi departe, foarte departe de a semăna cu dorințele Maghiarilor.

Cronică.

Archiducele Rudolf decorat. Maiestatea Sa Împăratul a conces clironomului, să poarte următoarele decorațiuni: ordul regesc britanic de Iaratiere, medalia comemorativă de aur a Maiestății Sale reginei din Anglia și Irlanda, apoi ordul regio prusian de Hohenzollern.

Principele de coroană Rudolf la vânătoare. Din Cinci-Biserici se telegrafează, că principele Rudolf a plecat ieri din Viena la Cinci-Biserici, a trecut pe proprietățile archiducelui Albrecht, ca să vâneze cerbi cu archiducele Frederic în tovarășie.

Răsboiul Cechilor contra fâinii unguresci se continuă cu furie. Din Brinn se comunică, că reprezentanța comunală din Trebitsch în Mo-

Sylvinet, vedând că Landry nu se mai ocupă cu Madelona, deși dintru început primise drept un rău necesar această împărțire a tragerii de inimă, pe care sfiala lui Landry și prudența acestei copile o domoliau, era acum foarte înveselit, că Landry nu prea grăbește a-și lua inima dela dînsul spre a și-o da unei femei, și părăsindu-l gelosia, îl lăsa mai liber în ocupațiunile și în cutrierările lui, dîile de sărbătoare și de repaus. Ear' lui Landry nu-i lipsiau pretextele, pentru-ca să meargă și să vină, și mai ales seriile de Duminecă el pleca de vreme dela Bessonieră și nu se întorcea, decât pe la meul nopții la Priche, un lucru comod pentru dînsul, deoarece-ce căpătase un pătuț în „cafarnion.” Mă vor muștra poate unii ori alții pentru acest cuvânt, căci dascălul satului se supără de el și cere să ăicem „capharnaum”; dar', dacă cunoaște cuvântul, el nu cunoaște lucrul, căci a trebuit să-i spun, că așa se numește colțul grajdului de vite, unde se păstrează jugurile, lanțurile, ferăile și mărungișurile de tot felul, de care avem trebuință la vitele de lucru și la uneltele plugăresci. Astfel Landry putea să se întoarcă acasă când voia, fără-ca să trezească pe cineva, și totdeauna Dumineca era a lui până luni dimineața, fiindcă jupânul Caillaud și feciorul lui cel mai mare, care erau amândoi oameni așezați ce nu umblau nici odată pe la crîsmă și nu făceau ospet la toate dîile de sărbătoare, primiau pentru dîile aceste

de obicei asupra lor toată purtarea de grije și toată privegherea gospodăriei; în sfîrșit, ei își dăceau, că tineretul dela casă, care preste săptămână lucra mai mult ca dîșii, se cuvenia, după porunca bunului Dumnezeu, să se mai abată duminecile și să-și petreacă în toată libertatea.

Ear' în timpul iernii, când nopțile sunt atât de reci, încât cu anevoie s'ar fi putând să stai în câmpul deschis de vorbă asupra dragostei, Landry și mica Fadetă își găsiseră un bun adăpost în turnul, care odinioară era un porumbar de dijmă, de mulți ani însă era părăsit de porumbi, care e însă bine închis și bine acoperit și se ține de ferma jupânului Caillaud. Se folosea de el, ca să închiidă într'insul prisosul mărungișurilor sale și deoarece-ce Landry avea cheia dela turn, ear' turnul e așezat la hotarul pământurilor dela Priche în mijlocul unei grădini de fân bine închise, ar fi trebuit să fie naiba la mijloc, că să-i surprindă cineva aici pe cei doi tineri îndrăgostiți. Când timpul era domol, ei se plimbau prin rariște, o tineră pădure de tăiat, care se întindea pe ici pe colo pe toată întinderea locului. Sînt aceste bune locuri de adăpost pentru furi și pentru amoroși și deoarece-ce furi nu sînt pe la noi, se bucură de ele amoroșii, cărora nici frică, nici urt nu le este prin ele.

(Va urma.)

ravia a hotărât, că pentru fiecare sac de făină, meu ori gris de proveniență ungurească se iee 1 fl. dare de consum și tot câte 1 fl. pentru fiecare porc importat din Ungaria și vândut în Trebitsch. Reuniunile țeranilor cecchi a publicat un apel, în care invită și celelalte comune a face același lucru.

Moralitatea din Pesta. Căpitanul de poliție din Pesta a dat ordin, ca poliștii să fie cât se poate de aspri față cu „damele nopții”. Pe toate stradele, prin toate localele de noapte se întâmplă scene scandaloase și pricina totdeauna sunt „damele”. Cu deosebire s'a dat ordin, ca să fie păzitori de noapte atenți la petrecerile din cafenele.

Primeneală de înfrățire maghiaro-polonă. În Cracovia s'a deschis o expozițiune, la care vreau să participe și Maghiarii noștri din Pesta. Căți vreau și pot — în corpore. Anume în comitetul comunal s'a luat la desbatere această chestiune și s'a hotărât, ca să plece cât de mulți, având de tovarăș o deputațiune din partea municipiului orașenesc. După ce se telegrafează din Cracovia, acolo e mare entuziasmul și lumea poloneză așteaptă pe Maghiari cu brațele deschise.

România și Italia. Sub acest titlu „l'Italie” publică următoarele:

Di ministrul D. Sturdza a răspuns în acesti termini la telegrama adresată de dl Coppino guvernului din România cu ocaziunea inaugurării monumentului ridicat lui Ovidiu:

E. S. d-lui Coppino, ministru al M. S. Regelui Italiei.

Roma.
Bine-voii a primi cele mai vii mulțumiri pentru călduroasa telegramă a E. V., cu ocaziunea solemnității inaugurării la Tomi a statuei marelui cetățean din Sulmona.

„Mintea noastră s'a transportat cu un mare avânt la originea comune ale marelui națiunii italiene și ale Românilor. Și descendenții colonii lui Traian au fost animați în această ocaziune de sentimentele cele mai adânci simpatii pentru marea lor sororă Italia.”

Ministru al Regelui României,
D. Sturdza.

Ajutoare. Primăria orașului București a distribuit elevilor fără mijloace cărți în valoare aproape de 4000 lei.

Membrul român al „Institutului de drept internațional”. Din Heidelberg se anunță, că institutul de drept internațional, care a ținut săptămâna trecută acolo congresul seu anual, a numit membru asociat pentru România pe dl Ioan Calenderu.

Lipsă de vagoane. Serviciul căilor ferate din România a făcut socoteală și a constatat, că lipsa de vagoane pentru transport e foarte simțită. După cum se relatează ar trebui cel puțin încă 1000 de vagoane, pentru necesitățile transportului.

Domnul Schnäbele — profesor de limba germană. Comisarul francez de graniți, care în Aprilie a. c. a făcut să vorbească lumea așa de mult de dînsul, astăzi petrece — după cum se scrie din Nancy — ca profesor de limba germană. După întâmplarea sa din Aprilie el a fost numit de comisar special în Saon, dar' el nu și-a ocupat postul acesta nici odată. N'a voit să părăsească departamentul *Meurthe-et-Moselle*; s'a dedicat eazăși studiului, ca și mai înainte. Căci se știe, că el a fost odinioară scolar al așa numitei Ecole normale din Strassburg, și care mai înainte aparținea universității. Direcțiunea scoalei de comerț din Strassburg i-a dat lui Schnäbele postul de profesor de limba nemtească, și acum el propune la una dintre cele mai bune și mai renumite scoale din ținutul acela.

Generalul Brialmont. Se scrie din Belgia cu datul de 10 Septembrie, că generalul Brialmont a fost ridicat din postul seu de șef al statului major, și în locul lui a fost numit generalul Boyaert.

Bibliografie. „Școala și Familia”, foaie pentru părinți și învățători. Brașov, în 15 (27) August 1887. Anul II. Nr. 10. Cuprinsul: Cum să fie învățământul religiunii? — Cum petrec unii învățători în vacanțele de vară? — Din „Fisica pentru scoalele populare” de profesorul Dionisiu Făgărășan. Sentințe. — Bibliografie. — Diverse. — Posta redacțiunii.

Cestiuni scolare.

Raportul al XVIII-lea

despre gimnasiul superior gr-cat. românesc din Năsăud pe anul școlar 1886/87.

(Urmare.)

Fundațiunile și depozitele gimnasiale.

În administrațiunile direcțiunii gimnasiale se află următoarele fonduri și depozite: — 1. fondul scolarilor morboși; — 2. fondul pentru recușite la școala de desen și pentru papir de note la muzică; 3. fondul pentru biblioteca societății scolarilor „Virtus Romana Rediviva”; — 4. fundațiunea lui „Petrui Puiu”; — 5. fondul pentru ajutorarea scolarilor sârmani.

1. Fondul scolarilor morboși. Scopul acestui fond este să provadă în mod gratuit cu medic și cu medicină și încât este lipsă și cu vipt și alte ajutoare pe scolarii morboși dela gimnasiul din loc și dela școala normală de aici, precum și pe elevele dela școala de fete tot de aici.

Inceputul la acest fond se puse înainte de 1874, însă numai la 25 Ianuarie 1875 fu aprobat statutul acestui fond din partea Inaltului Minister r. m. de culte și de instrucțiune publică sub nr. 32.170 ex 1874.

Isvoarele de venit ale acestui fond sunt: taxa de 1 fl. v. a., ce trebuie să o solvească în tot anul fiecare scolar dela gimnasiu și dela școala normală de băieți și de fete din Năsăud; — interesele dela capital — venitul curat dela petrecerile ce se aranjează în favoarea acestui fond; contribuiriile mariminoase.

Starea acestui fond cu finea anului 1886/7 a fost 2752 fl. 34 cr.

2. Fondul pentru recușite la școala de desen și pentru papir de note la muzică. Scopul acestui fond este să proveadă scolarii gimnasiali cu uneltele și materialul de lipsă la desen, apoi pe baza hotărârii conferenței profesorele ddo 29 Iunie 1881, pct. 4, nr. 132 și cu papirul de note la muzică.

Venitele lui sunt taxele de câte 1 fl. ce are să plătească în tot anul fiecare scolar ordinar dela gimnasiu cu ocaziunea înscrierii și apoi interesele după capital.

Starea acestui fond la finea anului școlar 1886/7 a fost 1852 fl. 69 cr.

3. Fondul pentru biblioteca societății scolarilor „Virtus Romana Rediviva”. Scopul acestui fond este de a procura cărți literare și școlare pentru scolarii gimnasiali și de a premia cele mai bune operate ale membrilor societății.

Venitul acestui fond este taxa de câte 1 fl., care are să o solvească la tot anul fiecare scolar gimnasial.

Starea acestui fond cu finea anului 1886/7 a fost 1985 fl. 18 cr.

4. Fundațiunea „Petrui Puiu”. Scopul fundațiunii este de a procura cărți pe seama bibliotecii mariane și de a ajuta scolarii gimnasiali. Este întemeiată din lăsemântul fericitului locotenent Petru Puiu la anul 1873. — Nu este încă în praxă.

Starea ei cu finea anului școlar 1886/7 a fost 190 fl. 39 cr.

5. Fondul pentru ajutorarea scolarilor sârmani — Scopul acestui fond este: ajutorarea scolarilor sârmani și buni dela acest gimnasiu fără deosebire de naționalitate și ținut și anume: cu cărți școlare, vestimente vipt etc.

Starea acestui fond cu finea anului 1886/7 a fost 553 fl. 05 cr.

Banii acestor fonduri se află depuși spre fructificare la casa de păstrare „Aurora” din Năsăud. Toate acestea fundațiuni și depozite se află în administrațiunea directorului gimnasial, fiind instituite și o comisiune cenzurătoare.

Observatorul meteorologic.

La observatorul meteorologic, ce s'a întemeiat la 1883, s'a făcut regulat și în acest an observările prescrise sub direcțiunea custodelui cabinetului de naturalii dl profesor Dr. A. P. Alexi și anume de 3 ori la zi, cari s'a înaintat regulat în fiecare lună la observatorul central de meteorologie și magnetismul terestru din Budapesta.

Donațiuni.

1. Pentru biblioteca mariană a gimnasiului au donat câte un exemplar: 1. Academia de știință din Budapesta, publicațiunile sale. 2. Academia de știință din București, publicațiunile sale. 3. Dr. I. Crișian și Putnok, Sintaxa limbii maghiare. 4. V. M. Burla, carte de exerciții latine și grecești. 5. Societatea geografică română: Buletinul seu an. VII tom. 2. 6. Universitatea din Cluj: actele sale. 7. Xenopol și Erbicean: Serbarea dela Iași. 8. Bibliotecă Lampel Robert: mai multe exemplare de probă din edițiunea sa. 9. Inaltul Minister de culte r. m.: Raportul al 15-lea asupra stării învățământului. 10. Societatea Franklin: mai multe publicațiuni de ale sale. 11. Consistorul gr-or. din Sibiu: actele sinoadelor pro 1885 și 1886. 12. Const. Damian: „Stupăritul”. 13. Dr. Munkácsi: Votják népköltészeti hagyományok. 14. Societatea literară: „Virtus Romana Rediviva”: Balsamo, tom. I—IV. 15. Dr. Anton Abt, prof. de univers.: Physika. 16. Ioan Müller: Curs practice de limba maghiară. 17. Universitatea sâsească: Protocolul pro 1886. 18. G. Onisor: Originea și durata pământului. 19. Fersedi Petru: Cartea firmamentului hemisferei nordice. 20. Redacțiunea „Luminătorului” cursul pro 1886. 21. Redacțiunea „Biserica ortodoxă” cursul pro 1886. 22. Redacțiunea „Recreații științifice” cursul pro 1886. 23. Redacțiunea „Telegraful rom.” cursul pro 1886. 24. Redacțiunea „Candela” cursul pro 1886. 25. Rapoartele dela mai multe institute din patrie pro 1886/7. (Va. urma.)

Cum petrec unii învățători în vacanțele de vară?

Acesta este titlul unui articol apărut în „Gazeta Săteanului” subscris de „Un țeran Brăilean”. Pentru importanța lui îl reproducem și noi în părțile lui esențiale, permițându-ne la rândul nostru a face câteva observațiuni asupra înțepirărilor, în care se găsesc învățătorii români din țara noastră.

Scopurile, dice „Țeranul Brăilean”, care s'au avut în vedere la crearea acestor „ferii” sunt multe; însă principalul a fost, ca învățătorii să poată afla într'insele odihna necesară, spre a-și mai reîmpuțernici corpul și sufletul atât de sdruncinat.

Idea e frumoasă. În adevăr, dacă toți dascălii ar fi bine și la timp plătiți, dispozițiunea legiuitorului ar da roadele cele mai strălucite. Atunci dinșii, în aceste vacanțe, s'ar duce pe la băi, de și-ar căuta sănătatea și ar face călătorii,

din care s'ar întoarce cu o sumă de cunoștințe despre diferite localități istorice, școale etc., care nu puțin i-ar ajuta în îndeplinirea greii lor misiuni. Terminându-se vacanțele, dinșii ar veni veseli la școală și ar lucra cu rivă; căci s'ar simți destul de forți și încurajați în profesiunea, ce au îmbrățișat.

Dar', din nenorocire, sunt o mulțime de învățători sătești nesalariați de stat, care neputând scoate competențele lor dela comune, rămân locului și-și tiranesc viața acolo.

Ar trebui cei chemați să se gândească, că misionarii acestia, deși se numesc apostoli, dar' sunt și ei oameni, și ca atari nu pot fi scuțiți de loviturile sorții. Dacă stă în picioare proverbul, că casa are 99 de găuri (nevoi), apoi se lise deee și lor mijloacele necesare pentru astuparea lor; căci e imposibil, ca nisee saci goli să seadă ridicați.

Este știut, că miseria umilește pe om și-i surpă demnitatea. Aceasta e un lucru prea constatat pentru a pute cineva să tăgăduiască, că învățătorii nu-și perd prestigiul, când trăiesc în sărăcie.

Cunosc mulți dintr'inșii, cari sunt puși în stîmă și iubirea persoanelor de considerație, dar' cu toate acestea în vacanțele de vară stau închiși în casă, fiindcă se genează a se duce undeva fără îmbrăcăminte cuvinicioasă și fără banii necesari pentru purtarea cheltuielilor și plata datoritiilor. Unii, sârmani, sunt bătuiți de boale și n'au nici măcar o centimă, ca să se caute ori să-și cumpere medicamente. Când te uiți în fața lor, crezi că sunt nisee iasme. Și cum pot fi altfel, dacă dinșii rabdă chiar și de foame. Subliniez de două ori cuvântul, pentru ca cetindul' cei cu musca pe căciulă, să le fie rușine de lume, dacă nu teamă de Dumnezeu, ca să-și mai lase astfel: se moară cu dîle, ori se se chinuiescă, până-ce vin la idea de a-și lua viața singuri!

* * *

Ce să dicem noi despre învățătorii noștri, cari, cum știut este, se află în condiții de existență mult mai nefavorabile decât frații lor din România?

Ce să dicem despre o parte a învățătorilor noștri, cari, departe de a pute face o călătorie în timpul feriiilor spre scopul perfecționării sau căutării sănătății lor sdruncinate în timpul prelegilor de preste an, nu au bieții, chiar rămânând acasă, nici mijloacele de existență pentru sine și pentru familiile lor?

Avem exemple despre învățători, cari sunt mai rău plătiți decât văcarul satului.

Avem exemple despre învățători harnici, cari trăiesc în miserie completă, cari umblă sdrănțoși și, în lipsă totală de mijloace de traiu, se hrănesc pe sine și pe familiile lor în modul cel mai ticălos, numai cu poame, și și acestea adeseori necoapte.

O soarte mai amărită abia ni-o putem închipui.

Și însă, cine sunt acest soi de oameni nefericiți, numiți învățători? Ce chemare au ei? Ce rol au ei în societatea noastră românească.

E cumva munca lor mai neînsemnată, decât a văcarului satului, ca să fie mai puțin răsplătită?

Văcarul păzește vitele satului, ear' învățătorul crește și cultivă turma cuvântătoare a copiilor noștri, cari sunt trup din trupul nostru și sânge din sângele nostru.

Învățătorul deschide copiilor noștri ochii lor sufletești, le cultivă și le aprinde inima lor, le ațită puterea voinței lor și le-o îndreaptă spre tot ce este bun, frumos și plăcut lui Dumnezeu și oamenilor, și-i înzestrează și-i împodobesc cu tot ce le este de trebuință pentru a se face oameni harnici, sdevșitori de adevărate fapte bune.

În chipul acesta învățătorii sunt binefăcătorii cei mai mari ai copiilor noștri.

Ei sunt totdeauna binefăcătorii cei mai mari ai națiunilor.

După cum sunt învățătorii, așa sunt și națiunile. Sunt luminate, dacă ele au învățători harnici, cari sunt pîntrunși în adîncul sufletului de înalta lor chemare.

Ca să fie învățătorul altfel, are trebuință să se deservisească neîncetat:

a) Stînd în curent cu tot ce se petrece pe terenul științii specialității sale;

b) Căutînd a veni în atingere cu oameni luminați, dela cari se poată profita ceva, înmulțîndu-și și clarificîndu-și cunoștințele sale;

c) Căutînd a-și recrea și mări puterile sale trupești și sufletești prin excursiuni și călătorii, care se-i ațite și se-i misce inima, se-l instrueze și se-l marească pofta de lucru în chemarea sa apostolică.

Nu mai învățători povățuiți și stăpîniți de astfel, și cari își întocmesc viața în modul arătat, dau dovadă, că își pricep pe deplin chemarea lor de harnici povățuitori ai copiilor noștri în împărăția luminilor.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

(De alaltăieri.)

Londra, 10 Septembrie n. Ieri s'a împărțit cabinetului englez răspunsul negativ al Germaniei cu privire la cererea Turciei de a mijloci în afacerea bulgară. Cabinetul englez a primit împărțirea cu mulțumire.

Sofia, 10 Septembrie n. Cercurile diplomatice sperează, că alegerile se vor săvîrși fără conturbare din afară. Guvernul a hotărât, a nu lua nici o înțiruire asupra agitațiunilor dela alegeri. Conducerea biroului central electoral o va primi Stoianoff. Dela ridicarea stării de asediu, domnesce pretutindenea liniște și scirile răspândite de diarele străine, că s'ar fi făcut mai multe arestări sunt nisee scornituri tendențioase.

Cracovia, 10 Septembrie n. Guvernul rusesc cumpără o mulțime de grâu pentru scopuri militare.

Berlin, 10 Septembrie n. „Nord-deutsche allgemeine Zeitung” declară, că întrevvedereea totuși se va întâmpla.

Londra, 10 Septembrie n. În Midlestown (Irlanda) s'a întemplat o ciocnire între popor și poliție. O'Brien chemat fiind înaintea judecătorului, pentru-că a agitat pe arîndași, nu a voit se apară, de aceea a urmat un ordin de arestare, care a causat o mare iritațiune. S'a ținut apoi un meeting la care poliția a fost tractată cu ciomage și cu aruncături cu petri. Poliția a primit apoi ordinul a se folosi de armă și împușcând a omorît 2 oameni și a rănit pe mai mulți.

În casa-de-jos Grosse declară fiitorul buget al Indiilor de nefavorabil; deficitul prevăzut e de 5 milioane rupii.

Paris, 10 Septembrie n. Seara a avut loc în Castelnaudary un banchet al reuniunii militare de acolo, la care ministrul de războiu Ferron a ținut un toast pentru corpul de armată 17 și pentru comandanții sei.

Sofia, 10 Septembrie n. Prințul nu intenționează a călători în străinătate, ci va cerceta numai după alegeri mai multe orașe bulgăresci.

(De ați.)

Terebes, 12 Septembrie n. Monarchul a fost primit strălucit. Dela gară până la oraș formau șiruri 20.000 oameni. Înaintea Monarchului era un banderiu de 600 călăreți. La oarele 12 s'au primit deputațiunile. Monarchul a răspuns clerului rom.-cat. se animeze pe credincioșii lor și de aici înainte spre împlinirea conșciențioasă a datorințelor sacre pentru biserică și patrie. Clerului gr.-cat. a răspuns că nu se îndoesce, că clerul gr.-cat. e pătruns de misiunea sfântă și patriotică și că va conduce și de aici înainte, poporațiunea lui încredințată pe calea credinței către Tron și patrie, precum și a moralității religioase. Deputațiunii comitatului Maiestatea Sa a răspuns: reprezentanții poporațiunii, care lucrează pentru binele și prosperarea poporului să fie sigur, că fi însofesc cele mai sincere dorințe ale Monarchului lor și crede, că organelor municipale membrii congregațiunii le vor da tot spriginul pentru a pute lucra cu rivă la ajungerea țintei. La dineul ținut, Maiestatea Sa a ridicat un pocal în sănătatea Țarului Alexandru III cu privilegiul dîlei onomastice a acestuia.

Constantinopol, 12 Septembrie n. Răspunsul Germaniei pretinde, ca Poarta însăși să împărțiască puterile proiectul Rusiei. Poarta încă voește a împărția însăși proiectul Rusiei puterilor.

Sofia, 12 Septembrie n. Zankoff-istii au primit sume enorme dela Rusia pentru lupta electorală. Organul lui Caraveloff publică un articol plin de insulte la adresa fostilor regenți și a principelui.

Paris, 12 Septembrie n. (Scirea diarului „Debats”). Radoslavoff a fost arestat bănuir fiind de înaltă tradare. Totodată au mai fost arestați mai mulți ofițeri bulgari. Motivul se dice a fi un complot militar.

*) Telegrama sosite după tipărirea numărului de alaltăieri.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Extrase bisericesci-scolare.

Posturi vacante.

— Mai multe posturi de învățători la scoalele confesionale gr.-or. din comunele mai jos însemnate ale protopresbiteratului Zarandului (Archidieceasă):

1. Buceșiu, cu salariu anual de 150 fl. și 2 orgii de lemne.

2. Cebea-Caraciu-Rișca, cu salariu anual de 210 fl., cuartir liber, folosirea grădinei scolare și 3 orgii de lemne, din cari are a se încălzi și școala.

3. Peștera, cu salariu anual de 80 fl., cuartir liber și 2 orgii de lemne.

4. Ribicioara-de-jos și de-sus, cu salariu anual de 160 fl., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne. — A se adresa până în 16 Septembrie st. v. a. c. la protopresbiterul tracului: Vasile Dămian, în Brad.

Economie.

Piața din Mediaș, 8 Septembrie. Grâu hectolitru fl. 4.50 până fl. 5.—; grâu mestecat fl. 3.70 până fl. 3.90; secara fl. 2.70 până fl. 2.90; orzul — până fl. —; ovășul fl. 1.50 până fl. 1.60; cucuruzul fl. 4.— până fl. 4.25; semința de cânepă fl. 3.— până fl. 3.50; crumpenele fl. 1.20 până fl. 1.50; melașul hectolitru fl. — până fl. 7.—; mazerea fl. 3.25 până fl. 3.50; fasolea fl. 3.75 până fl. 4.—; linteia fl. — până fl. —; chiminul (săcăreana) fl. — până fl. 40.—; sâmburi 100 kilograme fl. 18.— până fl. 20.—; lumini de seauă vârsate fl. 36.— până fl. 40.—; unsoră de porc fl. 60.— până fl. 65.—; slămina fl. 56.— până fl. 60.—; cânepa fl. 36.— până fl. 40.—; fânul fl. 1.— până fl. 1.40; săpunul 100 bucăți fl. 20.— până fl. 40.—; spiritul gradul 9 cr.; carnea de vită chilo 26 până 32 cr.; carnea de vițel 24 până 36 cr.; carnea de porc 40 cr.

Târgul de rimători în Steinbruch, în 10 Septembrie n. s'a notat: ungurești bătrâni grei — cr. până — cr. ungurești grei, tineri 45.— cr. până 45.1/2 cr., de mijloc 45.— cr. până 45.1/2 cr., ușori 45.— cr. până 46.— cr., marfă țerănească, grea 43.— cr. până 44.— cr., de mijloc 44.— cr. până 45.— cr., ușoară 45.— cr. până 45.1/2 cr., românoși de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 43.— cr. până 44.— cr., transito de mijloc 42.— cr. până 43.— cr., transito ușori 42.— cr. până 43.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 40/0 cumpeniți la gară.

LOTERIE.

Tragerea din 10 Septembrie st. n.
Budapesta: 21 16 67 75 70.

Cursul pieței din Sibiu

din 12 Septembrie st. n. 1887.

Hartie-monetă română	Cump.	8.68	vând.	8.69
Lire turcesci	"	11.25	"	11.30
Imperiali	"	10.25	"	10.30
Ruble rusești	"	1.11	"	1.11 1/2

Bursa de București.

10 Septembrie — 5 ore p. m.	Casa	Ultim
Renta rom. per 1875 5/10	—	—
Renta română amort. 5/10	—	—
(Schuldverschreib.)	—	—
Oblig. de Stat. C. F. R. 6/10	—	—
Renta rom. (Rur. conv.) 6/10	—	—
Împrumutul Municipal 5/10	—	—
Scrisuri func. rurale 7/10	—	—
Scrisuri func. rurale 5/10	—	—
Idem urbane 7/10	—	—
Idem urbane 5/10	—	—
Banca Naț. (500 lei vârs. intr.)	1020.—	—
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vârs.)	236.—	—
Soc. de Asig. Naț. (200 lei vârs.)	—	—
S. cred. mob. r. (250 lei vârs.)	—	—
Soc. r. de con. (250 lei vârs.)	—	—
Oblig. Casei Pensiunilor	—	—
Agio	—	14.10

Schimb

Londra 3 luni	25.26 1/2	—
" cek	25.37 1/2	—
Paris 3 luni	99.60	—
" cek	99.95	—
Berlin 3 luni	123.35	—
" cek	124.—	—
Viena	2.01 1/2	—
Agio	14.—	—

Bursa de Budapesta

din 10 Septembrie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6/10	—	—
" " " 4/10	100.80	—
" " " 5/10	87.45	—
Împrumutul câșilor ferate ung.	150.50	—
Amortizarea datoriei câșilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.50	—
Amortizarea datoriei câșilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—	—
Amortizarea datoriei câșilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	114.50	—
Bonuri rurale ung.	104.25	—
" " " cu cl. de sortare	104.25	—
" " " bănațene-timșene	104.25	—
" " " cu cl. de sortare	104.25	—
" " " transilvane	104.25	—
" " " croato-slavone	—	—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.—	—
Împrumut cu premiu ung.	122.25	—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.—	—
Rentă de hârtie austriacă	81.—	—
" " argint austriacă	83.—	—
" " aur austriacă	112.50	—
Losurile austr. din 1860	136.—	—
Acțiunile băncii austro-ungare	884.—	—
" " de credit ung.	287.50	—
" " " austr.	283.40	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina"	102.—	—
Galbeni imperialesci	5.92	—
Napoleon-d'ori	9.94	—
Mărci 100 imp. germane	61.55	—
Londra 10 Livres sterlingi	126.20	—

Bursa de Viena

din 10 Septembrie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6/10	—	—
" " " 4/10	101.80	—
" " " 5/10	87.35	—
Împrumutul câșilor ferate ung.	150.50	—
Amortizarea datoriei câșilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.70	—
Amortizarea datoriei câșilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	126.—	—
Amortizarea datoriei câșilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	114.—	—
Bonuri rurale ung.	104.80	—
" " " cu cl. de sortare	104.80	—
" " " bănațene-timșene	104.50	—
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.50	—
" " " transilvane	104.50	—
" " " croato-slavone	104.75	—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.—	—
Împrumut cu premiu ung.	122.25	—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.50	—
Rentă de hârtie austriacă	81.25	—
" " argint austriacă	82.70	—
Rentă de aur austriacă	112.75	—
Losuri austr. din 1860	136.40	—
Acțiunile băncii austro-ungare	883.—	—
" " de credit ung.	287.—	—
" " " austr.	283.30	—
Galbeni imperialesci	5.92	—
Napoleon-d'ori	9.95 1/2	—
Mărci 100 imp. germane	61.52 1/2	—
Londra 10 Livres sterlingi	126.05	—

Sz. 5558/1887.

[488] 1—1

tkvi.

Arverési hirdetmény.

A nagyszebeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közzé teszi, hogy Rosca Iuon 70 frt., ennek 1882-ik évi márczius 1-től járó 6% kamatai 21 frt. 90 kr. költsége, — és a további felmerülendők felhajtására, — úgy szintén a kir. kincstár végrehajtó 30 frt. tőke 4 frt. 30 kr. költség és 5 frt. 35 kr. árverés kérsi követelése kielégítése végett, továbbá a csatlakozott nagyszebeni általános járuléka, továbbá Hertzu Opris Maria szelistyei lakos 25 frt. és járuléka felhajtására, — Schuster Mihály és neje szül. Salmen Katalinnak az omlási 296 stíjtkvben A + 1—32 rend.

sz. alatt	617, 618,	1470, 1471,	2130,
3155/2	3225/2	3899, 4495,	5308, 5529,
5578,	6278,	6858, 6889,	7078, 7079,
7846,	7847,	9580/a	9844, 842/2 1174,
1737,	3618,	3619,	4280, 5603, 5604,

5664, 6054, 6876/1, 7205, 7468, 7824. 10163, 10312, 10360 hrsz. alatt foglalt fekvőség és 1413 frt. megállapított kikiáltási árban Omlás község előljárósági helyiségében 1887 évi szeptember hó 24-ik napján d. e. 9 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltás áron alól is eladatnak. Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10 %-át készpénzben vagy pedig az 1881 évi LX. t. cz. 42. §-ában és ezt kiegészítő rendeletekben jelzett árfolyam és ovadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni: kivéve végrehajtót és az általános takarékpénztárt.

A vételért pedig vásárló az árverés megtörténte után felerészben 30 nap alatt más felerészben 60 nap alatt köteles a nagyszebeni m. kir. adó mint letéti hivatalhoz szabályszerűen szerkesztett kérséssel letétben helyezni.

Az A + 1—17 rend. sz. alatti fekvőségek tehermentesen, — adatnak el, — az A + 18—32 rend. sz. alattiak pedig, miután azokat Pletzner Maria javára, — évenként szolgáltatandó 2 1/2 köböl buza 2 1/2 köböl kukoricza és tiszteséges eltemtetési kikötmény terheli, — ezen teherrel adatnak el egyenként, — még pedig az 1881. évi LX. t. cz. 163 §-ához képest azon megjegyzéssel, hogyha a tehermentes fekvők és a terhelt fekvők, vételárából az általános takarékpénztár követelése fedeztetik, — az utobbi fekvőkre nézve az árverés hatálytalanná válik, és az általános takarékpénztár követelése kielégítésére újabb árverésen fognak tehermentesen eladatni.

Az árverés megállapított további feltételei alólirt telekkönyvi hatóságnak a hivatalos órák alatt és Omlás község előljáróságánál megtekinthetők.

A kir. törvényszék mint tkvi hatóságnak egyes birájától.

Nagy-Szebenben, 1887 évi július 12.

Jovián,
bíró.

Publicațiunile „Cancelariei Negruțiu“

în Gherla — Sz.-Ujvár — Transilvania.

[467] 29

„Amicul Familiei.“ Diar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Cursul XI. — Apare în 1 și 15 di a luni în numeri câte de 1 1/2—2 1/2 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poesii, romane, suveniri de călătorie ș. a.; — mai departe tractează cestiumi literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune viața socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celorlalte populațiuni din patrie și străinătate; și prin umor dulce și satiră aleasă nisuesce a face câte o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nisuesce a întinde tuturor indivișilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plătibili și în timbre postale.

„Preotul român.“ Revistă bisericească, scolastică și literară. Cursul XIII. — Apare în broșuri lunare câte de 2 1/4—3 1/4 coale; și publică articoli din sfera tuturor științelor teologice și între acestia mulțime de predice pe Dumineci, sârbători și diverse ocațiuni, — mai departe studii pedagogice-didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Poterea amorului. Novellă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novellă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novellă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Fântâna dorului. Novellă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novellă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novellă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Naratiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé membru al academiei franceze. Prețul 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șiuțiu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicora prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poesii, de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și viorele, poesii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu pui ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Apologie. Discusiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, înverderite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei românești în vorbire și scriere înverderită și apretată de Dr. Grigoriu Silași. (Op. complet.) Broșura I, II și III. Prețul broș. I, II câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună costau 1 fl. v. a.

Biblioteca Săteanului român. Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante și

amuzante. Prețul la toate patru 1 fl., — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete din economie, industrie, comerț și chemie pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbați de școală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Gherla. Imprimăria „Aurora.“ 1885. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. Devisa acestui op e: „Tot ce putem arăta, să arătam pruncilor!“ și în literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op întocmit după lilesele scoalelor noastre în măsura în care este acesta! pentru aceea îl și recomandăm spriginirii publicului român mai ales directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesați.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vas. Gr. Borgovan. Prețul 30 cr.

Manual de gramatică limbei române pentru scoalele populare în trei cursuri de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manualul acesta este aprobat prin înaltul minister de culte

și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colectiune de versuri funebreale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărtică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii scolare de ambe sexe. Cu aprobarea jurisdicțiunii sup. bisericesci. Prețul unui exempl. broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărtică de rugăciuni și cântări pentru pruncii scolare de ambe sexe. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; — 50 exemplare costau 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Visul Prea Sânteii Vergure Maria a Născătoare de D-zeu urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar spedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. v. a.

Tot de-acolo se pot contrage împrumuturi în orice sume — pe lungă depunere de acții, scrisuri fonciare, obligațiuni de stat și alte scrisori de valoare.